

Overweging bij Marcus 11: 1-11

Zondag 28 maart 2021, Palmzondag

Ds. Dick Snijders

Situatieschets	Gemeente van Jezus Christus en ieder die deze viering meekijkt en -luistert, Jeruzalem is een plek waar altijd wat te doen is, de hoofstad. Het koninklijk paleis staat er en de tempel. Een bonte verscheidenheid aan mensen gaat de stad in en uit. Er is een levendige handel met aanvoer en afvoer van de waren. De mensen voeren volbeladen kamelen met zich mee, ze rijden zelf op kamelen of ezels en soms op paarden. Pelgrims, handelaren, soldaten, de mensen van de stad en de nabije omgeving in het dagelijkse verkeer. Het is een drukte van belang. Jeruzalem is ook de plaats van de meningen en de intriges.
Reuring	Wat maakt het dan dat de kinderen en de grote mensen ineens uitgelaten zijn – dat ze zingen en springen, dansen en zwaaien met lappen en takken in de lucht? Iedereen lijkt mee te doen met het juichen en zwaaien. Jezus krijgt ruim baan. ‘Gezegend die komt in de naam van de Heer, gezegend het koninkrijk van onze vader David.’ Geloven ze erin? Is het de smaak van de revolutie? Of hebben ze gewoon zin in een verzetje?

Profetie	In het verhaal knopen de mensen aan bij de oude vertrouwde profetie van Zacharia, waarin staat dat de vreemde overheersing afgeworpen zal worden door een rechtvaardige koning die op een ezel intocht houdt. Het land zal opnieuw opgebouwd worden en bloeien. Een heilstaat zal worden opgericht. Dat is een land waarin iedereen gelukkig is omdat de manier van regeren zo goed is. De dictatuur valt en de corruptie wordt aangepakt. Jezus komt op een ezel Jeruzalem binnen. In die tijd rijden dagelijks honderden ezels Jeruzalem in en uit met nog meer mensen. We zien concreet voor ons, in een verhaal, wat de brief aan de Filippenzen uitspreekt aan geloof. 'Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens.'
Hoop	Een gewoon mens die naar Jeruzalem gaat, op een ezel. We voelen tegelijk de zinding van de hoop op een nieuwe werkelijkheid. Zal nu de Romeinse overheersing afgeworpen worden? Zal het juk van onnodige godsdienstige plichten afgeworpen worden? Gloort er nu heil na alle verdrukking, alle verdriet en al het wachten?
Vervulling	De intocht van Jezus in Jeruzalem is een van de weinige verhalen die we in alle vier de evangeliën kunnen lezen. Het is een verhaal vol betekenis.

	We kijken door de gewone werkelijkheid heen. De stoffelijke werkelijkheid wordt transparant zodat we de goddelijke intentie ervaren. Jezus heeft geen kroon, geen scepter, geen zwaard, geen luisterrijk gevolg. Zijn baan is niet bedekt met kostbare tapijten, geen rode loper is uitgerold. Er liggen vuile en bezwete kleren op de grond, de kleren van pelgrims die ontspannen nu het einddoel van hun reis bereikt is.
Ezel	Jezus wordt door een ezel gedragen. De pelgrims, de mensen die onderweg zijn naar het heiligdom, doen een jas uit; de ezel wordt de jas omgehangen. Misschien was het ernst. Misschien was het een spel, een soort carnaval. Jezus kan het wel hebben dat hij door een ezel wordt gedragen. Franciscus van Assisi noemde zijn lichaam 'broeder ezel'. Ons lichaam is verbonden met het aardse bestaan. Dit aardse bestaan, deze broeder ezel, draagt nu de vorst uit de hemel. Geen wonder dat de mensen het vertrouwen hebben om een jas uit te doen, om in hun hemd te staan. Het lichaam hoeven we niet met laag op laag te omhullen, als dekmantels voor een ontluisterend bestaan. Ons lichaam is zelf een omhullend kleed dat een rijke schat in zich draagt. De ezel zijn we zelf en wij mogen Christus dragen. Wij mogen Christus dragen tot in de heilige stad, tot in het heiligdom, ons eigen hart. Wat vindt Hij daar? Wat gooit Hij om en wat mag blijven staan?

Dubbel gevoel	Palmpasen is een dag met een dubbel gevoel. Blijdschap en ernst wisselen elkaar af. Het is het begin van het einde. Het is palMZondag, maar het is ook passiezondag. Als het al spel is, is het een spel met dodelijke afloop. We kunnen hier terugdenken aan een ander verhaal over een ezel. Dan bedoel ik het verhaal van de profeet Bileam. Bileam rijdt ook eens op een ezel en hij komt dan een engel met getrokken zwaard tegen. Hij ziet de engel en het zwaard niet, de ézel ziet die wel. De ezel wijkt uit en op het laatst gaat hij liggen. Bileam wordt kwaad en straft de ezel omdat hij niet verder loopt Dan gaan de ogen van Bileam open en ziet hij dat de ezel hem gered heeft.
Passie en bezieling	Deze ezel gaat niet liggen. Jezus wordt naar het zwaard geleid en Hij zal door het zwaard getroffen worden. Hij gaat zijn ondergang tegemoet. <i>‘Als mens verschenen, heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood’</i>, zegt de brief aan de Filippenzen. Een enorme domper op de grote vreugde van de eerste dag daar in die stad. Een enorme domper op de blijdschap als je wandelt in het licht met Jezus. Wat kan er mis gaan als de menigte het uitjubelt? Gezegend hij die komt in de naam van de Heer! Hij die komt in de naam van de Heer gaat het offer tegemoet. Een offerfeest is als feest maar betrekkelijk.

	Het hangt ervan af aan welke kant je staat.
Hol en bol	Het is als hol en bol. Er zijn zo weinig win-win situaties. Winst bij de één leidt bijna automatisch tot verlies bij de ander? Bestaat er wel een wereld waarin de vreugdevolle momenten niet weer gevolgd worden door een enorme domper, waarbij we met de kater komen te zitten? Feestelijk komt Jezus Jeruzalem binnen: gezegend die komt in de naam van de Heer. Als een uitgestotene zal hij Jeruzalem verlaten. Hij draagt het kruis op zijn schouders in de naam van dezelfde Heer. Jezus gaat de weg waarin hij gelooft; de weg die hij voor zich ziet als zijn bestemming. Hij offert zichzelf. Als Hij zichzelf offert, wat is dan onze weg door het leven?
Mantels	Palmzondag is ook passiezondag. Die twee zijn niet apart, maar vallen samen. Betekeningen lopen door elkaar heen. De mantels die worden uitgetrokken duiden op het sterven van het oude ik. Welke mantels zouden wij af kunnen leggen? Mantels van verbittering omdat je het gevoel hebt dat God en mens niet naar je omkijken? Mantels van verongelijkt zijn, van jaloezie, van een kluwen aan gevoelens? Mantels van boosheid om ... ja om wat eigenlijk? Wie op de weg naar Jeruzalem Jezus ontmoet, mag erin vertrouwen dat al die mantels uitkunnen, dat God zelf als een mantel om ons heen zal zijn. Zo wordt door het afsterven heen de nieuwe mens

	geboren. Een nieuwe mens voor langer dan één dag. Een nieuwe mens, een leven lang. Amen.
--	---